

отъ Божи гробъ, и го фанаж и го распѣдиха отъ Мънастырь-атъ заради когото бѣха повдигнали простацы-тѣ голѣма мжлвж изъ граджъ и се каратъ съ Господари тѣ: зашто да го пѣдять отъ Мънастырь-атъ. И тѣй въ този слулай Н. пакъ възстана противомии неще ма въ училище-то веке за нанаетъ. А азъ като бѣхъ заборчлѣлъ на община-та около 3000, гроша, и нѣмахъ за харашилжъ, пакъ и не ми даватъ пары още и въ кжщи дете-то ми бѣше болно, въ този случай Господъ ми бѣше на помощъ, а то азъ не ся знаяхъ гдѣ сжмъ. Азъ решихъ ушъ да ида на Троянскіятъ Мънастырь на Авгоста на 12 вечерж утивамъ си. . . (Нѣколко листа се пропускатъ съ семейно съдържаніе, б. а.)

На сутрентж на 17. Ав. стигнахъ въ Севлиево. И тамъ съ какво да се утешж, Н. С. моятъ врагъ, направилъ съ своите интриги и лукавства, хора-та да ме испѣдять отъ училище-то, зель подписи отъ хора-та, веке се свършило нещятъ ме. А азъ въ този случай, отъ сжду обезчестенъ, пакъ и безъ пары, нѣмамъ никого, който да ми помогне нѣщо!! Охъ! Охъ! викамъ само жялко за менъ какво ще да направя! Незная калѣ ходя какво правя отъ скръбъ.

На 19. Авгоста въ недѣля вечерж трѣгнахъ да се порасходя вечерж на врѣщанье намѣрихъ Христа на Нетка брата му, който ме повика почерпиме една ракия и ми каза пакъ да идимъ да се разходимъ и тѣй като се вѣрнахъ съ него, той ми доказа, въ този случай трѣбва да викашъ Батя да му се помолишъ: защото тѣй както е повдигналъ на врѣхъ тебъ хора-та да те пѣдять отъ училище-то, той пакъ може да ги възвѣрне, други нѣръ нѣма за тебъ.

Октомврія 1. и ходихъ съ Бача Марина Дандола на Габрово, когото бѣха прозодили отъ Севлиево заради первази-тѣ на мостатъ отъ тамъ наврѣщанье минахми презъ колиби Драгановцы дето и спяхмы вечерж. Като престигна 26 Октомврія Димитровденъ, азъ като видѣхъ че ме нещятъ въ училище-то за учитель изнесохси книги-тѣ и казахъ на Господари-тѣ ще си излезж отъ училище-то: защото не ма пазарихте пакъ, и други-тѣ ма нещятъ, а тѣ ми рекоха седи още еднж недѣля и азъ склонихъ и останахъ да стоя.

На Ноемврія 3-го. Доде едно момче отъ Тетевене за да тѣрси мѣсто за учитель, и тѣй менъ като ма: нерачахъ, противни-тѣ ми пазарихж него за учитель, и събрахасе въ училище-то моите врази безъ господари-тѣ, и ми казаха послѣдньо, ти веке ще си излѣзишъ отъ училище-то нещятъ та веке свършено, и азъ си излѣзохъ. После ужъ пазариха у. Никола старіятъ учитель съ Тетевенско-то Даскалче. Но и даскали Никола остави, и тѣй оставихми училище-то на 6. Ноемврія и останахми празны.

На 7. Ноемврія като бѣхмы седнали съ даскалъ Никола и още двама други пріятели въ училищна та ходая піехмы ракия и се утешавахмы единъ други като ни бѣха распѣдили.